

Gevarieerd solo-debuut van Alex Lifeson

Victor voor de ve

Het Canadese trio Rush besloot in 1994 om er maar eens een tijdje tussen uit te knijpen. De vrouw van bas-

sist/zanger Geddy Lee kreeg een kindje en omdat de man het ook wel zag zitten het eerste levensjaar van zijn dochter van dichtbij mee te maken, gingen de drie Canadezen anderhalf jaar lang ieder hun weg. Voor gitarist Alex Lifeson vormde deze vakantie een mooie gelegenheid een soloplaat in elkaar te knutselen.

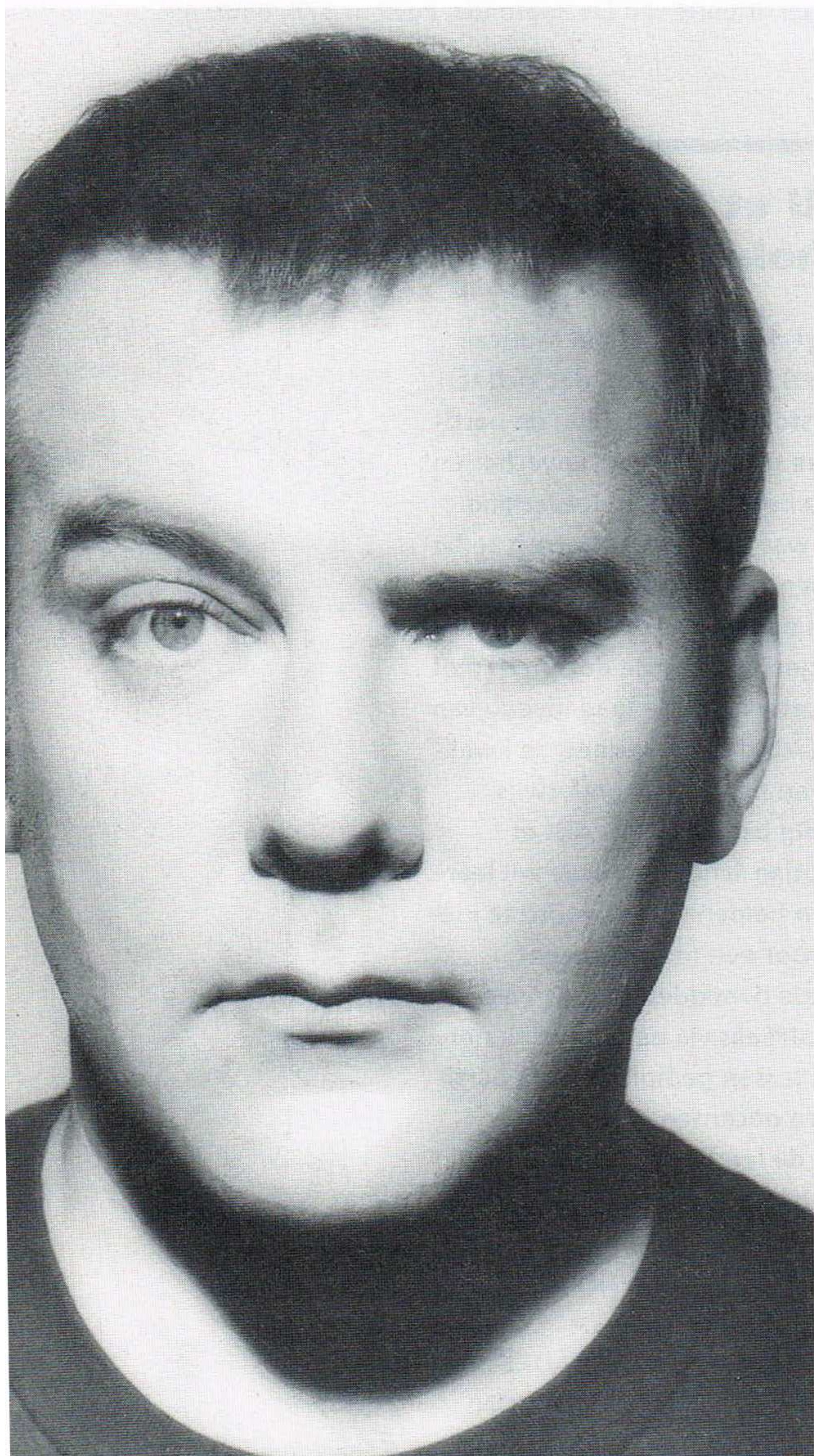
ENRICO VERSTEEGH

Lifesons geesteskind heet *Victor* en mag gerust een verrassing worden genoemd. Zware, agressieve nummers in het verlengde van Alice in Chains en in mindere mate Nine Inch Nails staan naast enkele enigszins lichtvoetige instrumen-

taaltjes, terwijl het titelnummer bestaat uit een voorgedragen gedicht, begeleid door elektronische ritmes, keyboards en blazers. Op het album kreeg Lifeson instrumentale hulp van onder anderen gitarist Bill Bell, drummer Blake Manning en bassist Peter Cardinali. Het merendeel van de zangpartijen nam I Mother Earth-zanger Edwin voor zijn rekening, die gedurende het opnameproces overdag met zijn eigen band in de studio vertoefde en de avonden doorbracht in huize Lifeson.

Het is de eerste keer dat de Rush-gitarist zich te buiten gaat aan een dergelijk uitstapje. Tot 1994 opereerde Rush meer dan twintig jaar lang volgens het schema schrijven - opnemen - touren. In die tijd leverde het drietal negentien platen af, waarvoor Lifeson samen met Geddy Lee nagenoeg alle muziek schreef. Voor *Victor* schreef de gitarist tevens de teksten, terwijl op enkele nummers ook zijn stem te horen is. We spreken Lifeson een paar dagen voordat hij weer de studio in moet om de opnamen voort te zetten van de nieuwe Rush-plaat, die het uit 1993 stammende album *Counterparts* moet opvolgen. - *Rush werkt altijd volgens een zeer strak schema. In hoeverre verschilde jouw werkwijze van de manier waarop een Rush-album tot stand komt?*

'Het proces van schrijven was grotendeels hetzelfde als bij Rush; het grootste verschil zat in het opnemen. Ik heb alles thuis opgenomen, met behulp van vier ADATs en een Macintosh. Naast mijn huis heb ik een kantoor en daar hebben we alle versterkers en de drums neergezet. Vervolgens hebben we van wat tapijt- en houtresten een zanghok gemaakt. Dat ik thuis alles opnam, betekende dat ik eraan kon werken wanneer ik wilde, de laatste paar maanden was dat elke dag.



randering

Daarbij komt natuurlijk dat ik de leiding had en zodoende een duidelijker beeld had van hoe het uiteindelijk zou gaan klinken; concessies hoefde ik immers niet te doen.'

- *Is Rush dan een band waarin je veel concessies moet doen?*

'In zekere zin wel. Je werkt toch met andere mensen en je hebt in je hoofd hoe een idee moet worden uitgewerkt, terwijl iedereen daar verschillend over denkt, wat je ook moet kunnen waarderen. Dus kom je altijd op een compromis uit en bij Rush werkt dat gewoon goed. Victor bood me de mogelijkheid om muzikale terreinen te verkennen waar ik bij Rush wellicht niet aan toe kom, terreinen die alleen mij interesseren. Het was niet de opzet om een album te maken dat totaal anders was dan wat ik doe met Rush, slechts anders.'

- *Naar wat voor muziek luister je zelf zoal, of anders gezegd: door wie heb je laten inspireren voor 'Victor'?*

'Da's nogal gevarieerd. Ik luister veel naar Alice in Chains en Soundgarden, wat misschien wel te horen is op de plaat, maar ook naar Vanessa Daou. Mijn vrouw houdt van veel verschillende soorten *dance* en dat vormt ook een invloed. Het materiaal op Victor is dan ook heel gevarieerd, maar dat was de bedoeling. Als mensen daar moeite mee hebben, als iemand het allemaal niet typerend genoeg vindt, kan ik daar niet mee zitten. In de eerste plaats heb ik de plaat gemaakt voor mezelf en het is ook helemaal mijn plaat: ik schreef alles, nam het zelf op, deed de mix, speelde de meeste partijen, werkte aan de hoes. Bovendien betaalde ik het zelf. Toen ik ermee klaar was, had ik zoiets van: als niemand deze plaat hoort, is dat nog oké.'

- *Op 'Victor' word je bijgestaan door gitarist*

Bill Bell. Was het niet vreemd om na meer dan vijftientig jaar met een tweede gitarist aan een plaat te werken?

'Nee, het was juist te gek. Bill is een goeie vriend van me en toen ik me met dit project bezig ging houden, wilde ik hem er ook in betrekken. Het vooruitzicht om met iemand anders samen te werken was sowieso al erg aantrekkelijk. Vergeet niet dat Geddy en ik samen nummers schrijven sinds 1968. Na zo'n lange periode is het juist verfrissend om een ander persoon naast je te hebben. Het feit dat Bill een gitarist is, die zijn ideeën totaal anders benaderde dan ik, maakte die samenwerking alleen maar interessanter. Maar ik moet wel zeggen dat ik ongeveer negentig procent van de gitaarpartijen op Victor voor mijn rekening neem. Het is immers het meest mijn plaat en dus vond ik dat ik ook de meeste gitaarpartijen moest spelen. Dat is ook precies wat Bill tegen me zei, hoor.

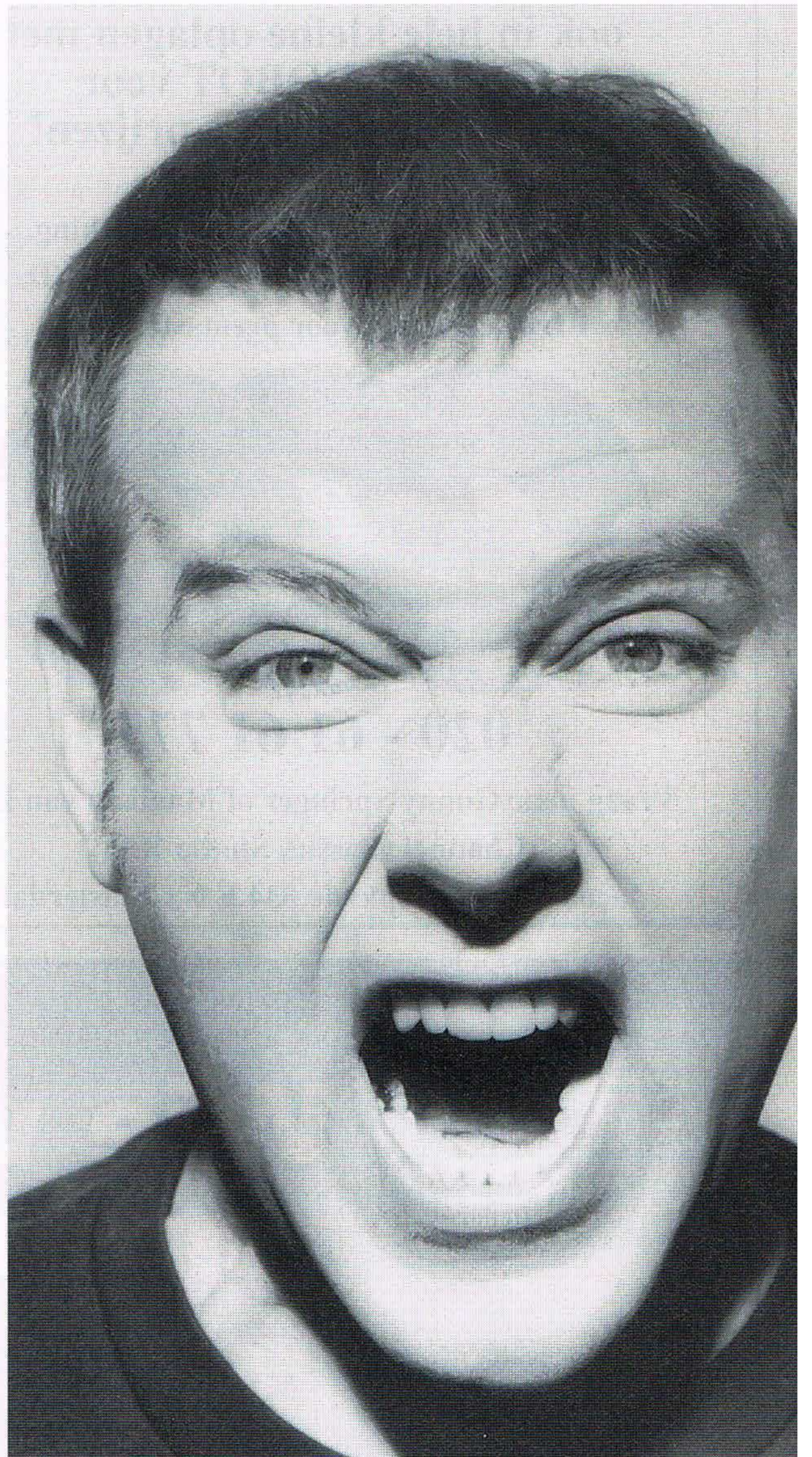
Van de nummers waaraan hij meeschreef, schreven we ook samen de gitaarpartijen, maar toen we op gingen nemen, zei Bill: kom op, het is jouw plaat, dus jij speelt erop.'

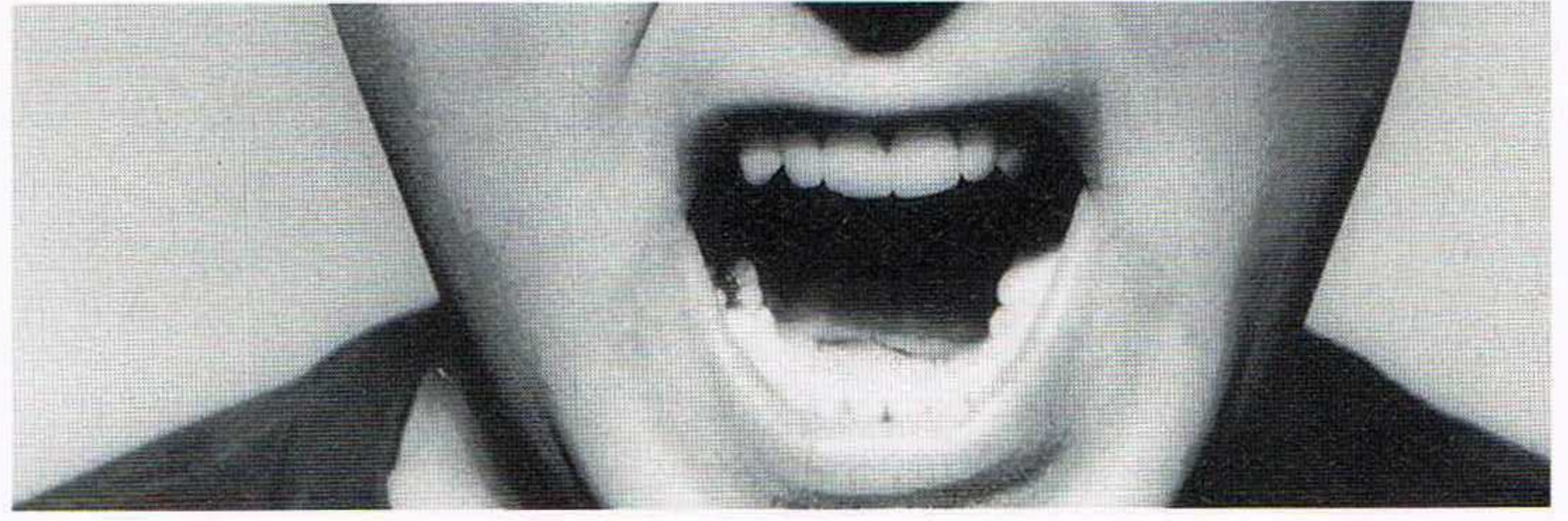
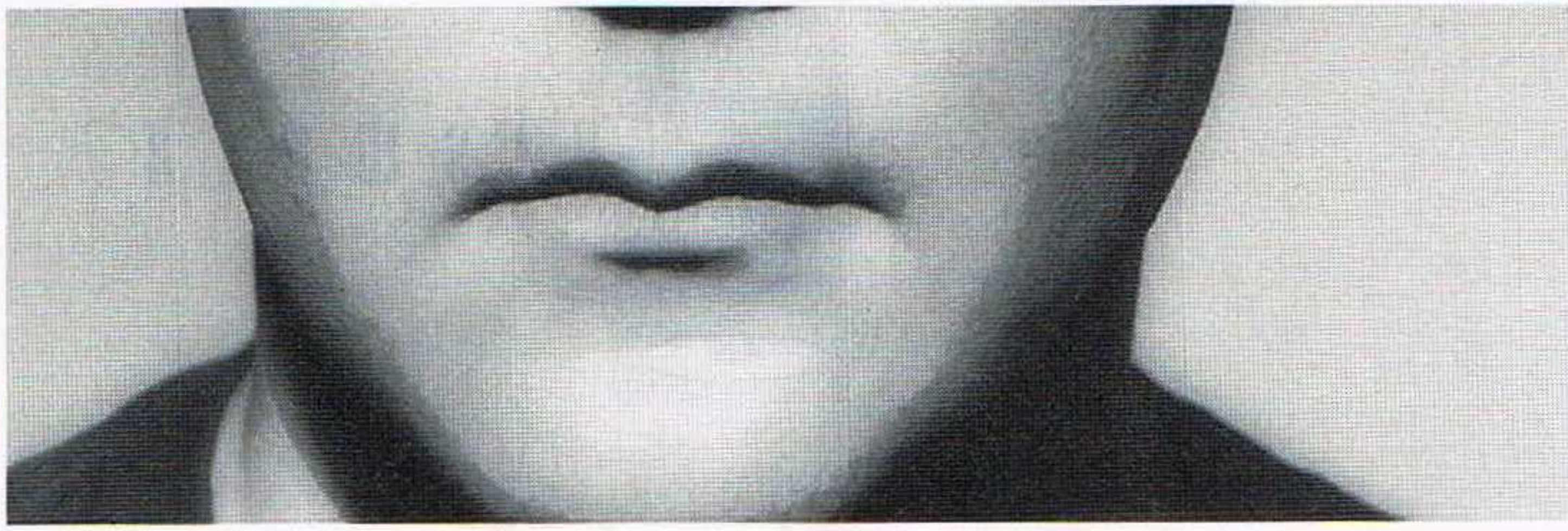
- *Toch is 'Victor' niet echt een typisch gitaristenalbum geworden. Zo valt het me op dat veel gitaarsolo's vrij ver achter in de mix zitten en op het titelnummer is zelfs helemaal geen gitaar te bespeuren. Kan ik stellen dat je in de eerste plaats een songwriter bent of heb je gewoon geen ego-probleem?*

'Nou, een beetje ego-probleem heb ik misschien wel, maar met deze plaat wilde ik mijn vaardigheden als songwriter ontwikkelen en niet zozeer mijn gitaarspel, want daar ben ik

wel tevreden mee. Ik bedoel, ik speel gitaar sinds mijn elfde en ik hoef me op dat gebied niet zonodig te bewijzen. De manier waarop ik mijn solo's heb gemixed is misschien wel een reactie op die benadering. Als ik nu naar de plaat luister zou ik sommige dingen toch wel weer anders mixen. Ik zou bijvoorbeeld niet meer zo'n duidelijke poging doen om alle solo's zover in de mix te stoppen. Toen hield ik me echter veel meer bezig met de manier waarop elk nummer aan moest voelen en de impact ervan.

- *Primus-bassist Les Claypool en zangeres Lisa Dalbello, beiden nogal kleurrijke figuren die*





niet te beroerd zijn om ergens een flinke stempel op te drukken, dragen in respectievelijk 'The Big Dance' en 'Start Today' ook een steentje bij. Waarom heb je hen gevraagd?

'Les had ik vanaf het begin al in gedachten voor *The Big Dance*, een nummer waarin vrij veel herhalingen zitten. Ik ging er van uit dat hij dit nummer binnenstebuiten zou keren en het aan zou pakken op de manier zoals alleen hij dat kan. Ik wist dat hij zich ritmisch wel zou houden aan de baspartij die ik voor dat nummer had opgenomen, maar dat zijn notenkeuze een ongemakkelijk gevoel, een beetje irritatie zou oproepen en dat is precies waar *The Big Dance* om vraagt. Dalbello was in de studio, waar ik net was begonnen met het mixen en ik vroeg haar of ze bereid was om *Start Today* te zingen. Ik wilde een vrouwenstem op de plaat met veel dynamiek. Zij was zelf net bezig haar eigen plaat af te maken en ze luisterde naar het nummer, nam vervolgens een tape en de tekst mee naar huis en de week daarop namen we in een dag de zangpartijen voor dat nummer op. Hoewel ook zij de invulling helemaal zelf bepaalde, zong zij *Start Today* precies zoals ik het in mijn hoofd had. Ze was echt te gek.'

- Haar manier van zingen deed me nogal denken aan die van Geddy Lee in zijn jonge jaren. Zou Dalbello niet de perfecte zangeres zijn om de oude Rush-nummers mee te doen?
'Ja, dat zou ze zeker zijn! Weet je, aanvankelijk was het mij zelf niet eens opgevallen. Telkens als ik het nummer hoorde, zag ik voor me hoe zij die dag stond te zingen. Maar toen ik het aan een paar vrienden liet horen, zeiden zij ook meteen dat ze net zo klinkt zoals Geddy vroeger klonk en toen hoorde ik de overeenkomsten zelf natuurlijk ook wel. Ik blijf echter altijd weer haar gezicht voor me zien als ik dat nummer hoor.'

Natuurlijke klank

- Sommige nummers op 'Victor' bevatten behalve de door drummer Blake Manning ingespeelde partijen ook de originele, door jou opgenomen elektronische drumpartijen. Waarom heb je die partijen niet gewist, nadat de drums waren opgenomen?

'Ik had voor alle nummers de drum-arrange-

menten gemaakt. Voor een paar nummers wilde ik alleen elektronische drums, voor andere juist akoestische en op sommige nummers wilde ik een combinatie van beide. Toen we aan de drums begonnen, zei ik tegen Blake dat hij zich vooral niet aan de originele partijen behoefde te houden als hij dat niet wilde. Toch bleef hij in enkele nummers behoorlijk vasthouden aan de elektronische drumpartijen. We luisterden ernaar en we vonden die combinatie lekker klinken dus besloten we beide partijen te houden. Doordat er akoestische drums overheen zijn gezet krijgen de elektronische ritmes in die nummers een meer natuurlijke klank.'

- Ik heb begrepen dat je met Rush bezig bent aan de opvolger van 'Counterparts'. Hoe staan de zaken ervoor?

'We hebben nu net de bas en drums opgenomen. Op dit moment ben ik ongeveer halverwege met mijn gitaarpartijen en daarna gaan we de zang opnemen. Het zal nogal een door gitaar gedomineerde plaat worden en daar ben ik uiteraard wel blij mee. En er zit een bepaalde *feel* in alle nummers die ik nog nooit eerder heb gehoord op een Rush-plaat.'

- Laat me raden; die pauze van anderhalf jaar heeft jullie goed gedaan.

'Nou en of. Toen we weer aan het werk gingen voelden we ons erg goed en vol zelfvertrouwen, er heerste een hele positieve sfeer. Iedereen heeft zijn tijd op zijn manier heel erg nuttig besteed. Ik heb uiteraard constant gespeeld en ben daardoor als gitarist erg goed in vorm gebleven. Het maken van een solo-plaat heeft me bovendien voor wat het schrijven betreft ook een hoop zelfvertrouwen gegeven. Ik heb een duidelijker beeld gekregen van hetgeen ik met mijn gitaarpartijen en melodieën wilde gaan doen. Geddy heeft die periode hoofdzakelijk benut door zijn tijd door te brengen bij zijn vrouw en zijn dochtertje en Neil (Peart) is heel veel gaan reizen en heeft het afgelopen jaar drumlessen genomen.'

- Pardon???

'Neil vond dat hij op het gebied van de *groove* van het gevoelsmatig net achter de tel aanlopen, het een en ander te verbeteren had. Hij heeft ook altijd het gevoel gehad dat hij hier

flink zijn best voor moest doen. Daarom nam hij een aantal drumlessen om deze manier van drummen wat natuurlijker te laten verlopen. Het resultaat hiervan kun je erg goed horen op de nieuwe plaat. Er zit een geweldige *groove* in, je gaat automatisch met je voet meetikken. We gaan overigens op de nieuwe plaat veel verder dan op *Counterparts* voor wat betreft het heavy karakter van de songs. Sommige nummers zullen zeker zo heavy zijn als het materiaal op *Victor*. Daartegenover staat dat we vrij veel akoestische partijen in zullen mixen die in combinatie met het heavier elektrische gitaarwerk voor een te gekke sfeer zorgen. En we maken op de nieuwe Rush-plaat uitsluitend gebruik van akoestische drums, in tegenstelling tot *Victor* dus.'

- Plaat af, touren?

'Het is eigenlijk nog een beetje te vroeg om te zeggen wat we precies gaan doen zodra we klaar zijn met deze plaat. We gaan pas praten over een eventuele tour als we het nieuwe album af hebben. We zijn al een aantal jaren niet meer in Europa geweest en we hebben het wel even over een Europese tour gehad, maar op dit moment weten we gewoon nog niet wat we gaan doen. Daar hebben we het nog te druk voor.'

- Een tour met Victor zit er dus ook niet in?

'Nu nog niet, nee. Wel is het zeker de bedoeling dat er in de toekomst een tweede plaat komt van Victor, maar momenteel richt ik al mijn aandacht op het nieuwe Rush-album. Misschien, als we onze roosters een beetje op elkaar af kunnen stemmen, doe ik in de zomer wat optredens. Maar zoals het er nu naar uit ziet...nee.'

- Misschien leuk als voorprogramma van Rush?

'Pffff, veel te vermoeiend, haha!'